THE
CHURCH WEEKLY

ചർച്ച് വീക്കിലി

ഒററപ്രതി 2 ണ

വാല്യം X ... 1956 സെപ്തംബർ 23 ഞായർ ... ലക്കം 37

Editorial

സ്ളീബാദാസസമൂഹം

മലങ്കരസഭയിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവൻ അധികഭാഗവും ഐസ്ബെർഗ്ഗുപോലെ ജലനിരപ്പിന്നടിയിലാണു്. ഇടയ്ക്കിടെ ചില അത്ഭുതാവഹപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ അതിന്റെ തല വെള്ളത്തിന്നുമുകളിൽ കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ള ചുരുക്കം ചില പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നാണു് സ്ളീബാദാസസമൂഹം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികളോളം അറിയിക്കുകയും സകല ജാതികളേയും തന്റെ നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കുകയും തന്നെക്കുറിച്ച് അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയുമാണു് സഭയുടെ പ്രധാന ചുമതലയെന്നു് പണ്ടേ പലരും പ്രസംഗിയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ത്യാഗമനസ്ഥിതിയോടെ അതിന്നായി കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് സുറിയാനി സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികദാരിദ്ര്യത്തെയാണു് കുറിക്കുന്നതെന്നു് പലർക്കും പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മെ സഹായിപ്പാൻ വന്ന ഓക്സ്ഫോർഡ്മിഷൻപാദ്രിമാർക്കും മററും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

1925-ലെ സിറിയൻവിദ്യാർത്ഥി സംഘത്തിന്റെ 16-ാം സമ്മേളന റിപ്പോർട്ടിൽ "കറുത്തിരുണ്ട സുറിയാനിസഭാ നഭോമണ്ഡലത്തിലുദിച്ചുയരുന്ന നാലുജ്ജ്വല താരങ്ങളെ" പ്പററി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ബെഥനിയാശ്രമം, ബാലികാമഠം, യൂണിയൻക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥിസംഘം ഇവയാണു് നാലു്. സ്ളീബാദാസസംഘം 1924 സെപ്തംബർ 27-ാംനു- ഉടലെടുത്തിരുന്നെങ്കിലും അന്നു് നഭോമണ്ഡലത്തിൽ കാണ്മാൻ മാത്രം വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ എട്ടൊൻപതു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം നടന്ന വിദ്യാർത്ഥിസംഘത്തിന്റെ രജതജൂബിലി സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ, അതിനകം പതിനായിരത്തോളം അധഃകൃതരെ സഭയിലേയ്ക്കു് കൊണ്ടുവന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ളീബാദാസസമൂഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനം അഭിമാനം കൊള്ളുന്നതായി കാണുന്നുണ്ടു്. അത്ഭുതാവഹമായ ഒരാദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യമാണു്, മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ്ശെമ്മാശ്ശനിൽ കൂടി സഭാമണ്ഡലത്തിൽ പ്രസരിച്ചതു്. ബ്രാഹ്മണസമമായ അഭിജാത്യബോധമുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് പുലയരും പറയരുമായൊരുമിച്ചു നിന്നാരാധിക്കുക അചിന്ത്യമായിരുന്നു. കക്ഷിത്വം സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളും ആദ്യംമുതലെ അദ്ദേഹത്തിന്നഭിമുഖീകരിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. കാൽനടയായി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു, മനുഷ്യരുടെ അധിക്ഷേപത്തേയും എതിർപ്പിനേയും സവിനയം, സവിശ്വാസം നേരിട്ടു്, പട്ടിണികിടന്നും കഷ്ടം സഹിച്ചും പുലമാടങ്ങൾ തോറും കയറിയിറങ്ങി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷമറിയിക്കുകയും, അങ്ങിനെയറിയിക്കുവാൻ അന്യരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിയുടെയും മററു് സമൂഹാംഗങ്ങളുടേയും സേവനസന്നദ്ധതയും ത്യാഗമനസ്ഥിതിയും നാമോരോരുത്തരെയും പുളകം കൊള്ളിക്കയും പ്രചോദിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

എന്നാൽ ഇന്നുവരെ ഇരുപതിനായിരത്തോളം അധഃകൃതരെ മാമോദീസാ മുക്കിയിട്ടുള്ള ഈ സമൂഹം അതിന്റെ കൃത്യനിർവഹണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനങ്ങളായ രണ്ടു് പ്രശ്നങ്ങളെയഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഏററവും പ്രധാനമായ പ്രശ്നം സഭയുടെ ഈ പുതിയ അംഗങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികമായ വളർച്ചയ്ക്കത്യാവശ്യമുള്ള സഹായം അവർക്കു് സഭയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു്. തന്മൂലം അവരിൽപ്പലരും ഇന്നു് ആധുനിക നവീകരണസഭകളിലേയ്ക്കും, ചിലരൊക്കെ പഴയ ആചാരങ്ങളിലേയ്ക്കും മററുചിലർ മാർക്സിസത്തിലേയ്ക്കും പോയിട്ടുള്ളതായിട്ടും പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും അറിയുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു നാം ആവശ്യമായ ആദ്ധ്യാത്മിക പരിശീലനം നൽകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് നമുക്കു് പണ്ടേയുള്ള ഒരു കുറവാണു്. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ ഗൗരവാഹമായ ഒരു കുററമാണു് അന്യമതങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലേയ്ക്കു് വന്നിട്ടുള്ളവരെ നാം ആത്മീകമായി പട്ടിണിയിട്ടു് കൊല്ലുന്നതു്. ആവശ്യമുള്ള പരിശീലനമുള്ള സ്ളീബാദാസന്മാർ വേണ്ടത്രയുണ്ടായി, അവർ ഇവരുടെ ദൈനംദിന ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങളെ നടത്തിക്കൊടുപ്പാൻ കഴിവുള്ളവരായിത്തീരുന്നതിനു പുറമേ ഈ പുതുക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വീടുകൾ സന്ദർശിച്ചു് അവരെ ദൈവവിശ്വാസത്തിലും ആരാധനയിലും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള ഇടവകപ്പട്ടക്കാർ കൂടുതലായി നമുക്കുണ്ടാവുകയും കൂടെ ചെയ്യെങ്കിൽ മാത്രമേ സമൂഹ

ത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം പരിപൂർണ്ണമായി വിജയമാവുകയുള്ളു.

അതിന്ന് രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണാവശ്യം. ഒന്നാമതു് ത്യാഗമനസ്ഥിതിയോടും ദരിദ്രസ്നേഹത്തോടും കൂടെ സേവിപ്പാൻ തയ്യാറുള്ളവരും അഭ്യസ്തവിദ്യരും ആത്മീകപ്രബുദ്ധതയുള്ളവരുമായ ചെറുപ്പക്കാർ സ്ളീബാദാസന്മാരായി മുന്നോട്ടു വരണം. അങ്ങിനെ വരുന്നവർക്കു് വിശ്വാസ സംബന്ധമായും സുവിശേഷഘോഷണ സംബന്ധമായുമുള്ള നല്ല പരിശീലനം നൽകുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽനിന്നുണ്ടാകമെങ്കിൽ, ജീവിതം ബലിയർപ്പിപ്പാൻ തയ്യാറുള്ള ചെറുപ്പക്കാർ നമ്മുടെ സഭയിൽ പലരുണ്ടെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

അതോടുകൂടെത്തന്നെ ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സെമ്മിനാരിയിലെ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഇതു സംബന്ധമായ പരിശീലനമുണ്ടാകണം. പുതിയതായി സഭയിലേയ്ക്കു് വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളവരെ ക്രിസ്തു ശരീരത്തിലേയ്ക്കു് മുഴുവനായി യോജിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു് അവർക്കു് ഇപ്പോഴെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലേ പിന്നീടു് ഇടവകകളിലെ ചുമതലയെടുക്കുമ്പോൾ അതിനാവശ്യമായതു് ചെയ്‌വാൻ കഴികയുള്ളൂ.

രണ്ടാമത്തെ പ്രധാന പ്രശ്നം വയോധികനായ ഇപ്പോഴത്തെ സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷന്റെ കാലശേഷം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നു് നേതൃത്വം കൊടുപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന വിശാലവീക്ഷണവും കഴിവും അഗാധമായ അനുസരണവുമുള്ളയാളുകൾ ഉണ്ടാകയെന്നതാണു്. സേവനസന്നദ്ധതയും ത്യാഗബുദ്ധിയുമുള്ള പലയാളുകൾ ഇന്നു് സമൂഹത്തിന്റെ അംഗങ്ങളായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒസ്ത്താത്യോസ് തിരുമേനിയുടെ തോതിലുള്ളവർ കുറവാണു്. അങ്ങിനെ ഒന്നോ രണ്ടോ ആളുകൾ ഇന്നു തന്നെ സമൂഹാംഗങ്ങളായി ചേന്നു് പരിശീലനം ലഭിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വേലയ്ക്കു് പുരോഗതിയും ഭാവിയുമുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഈ മുപ്പത്തിരണ്ടു് വർഷം ഈ സമൂഹത്തെ തന്റെ രാജ്യവർദ്ധനവിന്നായുപയോഗിച്ച നമ്മുടെ പിതാവാം ദൈവം ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും വേണ്ടുന്നതു് നൽകി സ്ളീബാദാസസംഘത്തെ കൂടുതലായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഇടവരട്ടെ എന്നു് ഞങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

—

സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തെപ്പററി സഭ ചിന്തിക്കുന്ന ദിനം

സ്ളീബാദാസ സമൂഹം 32-ാം വാർഷികം

(സ്വന്തം പ്രതിനിധി) പുതുപ്പള്ളി. സെ. 14

പഴയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉത്തമമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതംകൊണ്ടും ഭക്തികൊണ്ടും മററുള്ളവർക്കു മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് സെപ്തംബർ 14-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് നിലയ്ക്കൽപള്ളിയങ്കണത്തിൽ ചേന്ന സ്ളീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ 32-ാം വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചുകൊണ്ടു് പ: കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥന, റിപ്പോർട്ടുവായന, മാടയ്ക്കൽ ജോസഫ് കത്തനാരുടെ സ്വാഗതപ്രസംഗം എന്നിവയ്ക്കുശേഷം മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരും റെ. ഡോ. സി. ററി. ഈപ്പൻ, റെ. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എന്നിവരും പ്രസംഗിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ ഇക്വഡോർരാജ്യത്തെ വനവാസികളായ ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഈ വർഷം ആദ്യം മിഷനറിമാർചെയ്ത സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചരിത്രം ഹൃദയസ്പൃക്കായി വിവരിച്ചു.

സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുകൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സഭകളെന്നും ആരാധനയ്ക്കു് വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന സഭകളെന്നും സഭകളെ രണ്ടായി തരം തിരിച്ചാൽ നമ്മുടെ സഭ രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നു മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. മലങ്കരസഭയിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വിഘാതമായി നിന്നിട്ടുള്ളതു് അതതു കാലങ്ങളിൽ പുറത്തുനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ആളുകളാണെന്നു് ചരിത്രം പഠിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു. മലങ്കരസഭയ്ക്കു സുവിശേഷ വേലയില്ലെന്നുള്ള നഗ്നതയെ സ്ളീബാദാസസമൂഹം മറയ്ക്കുന്നു എന്നത്രെ ഡോ. സി. ററി. ഈപ്പനച്ചൻ പറഞ്ഞതു്.

അനന്തരം റെ. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് "നാം ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ല; ഇന്നു സദ്വർത്തമാന ദിവസമല്ലോ, നാം മിണ്ടാതിരിക്കുന്നു, നേരം പുലരുംവരെ നാം താമസിച്ചാൽ നമുക്കു കുററം വരും; ആകയാൽ വരുവിൻ; നാം ചെന്നു രാജധാനിയിൽഅറിവുകൊടുക്ക" (2രാജ: 7:9) എന്ന വാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മലങ്കരസഭ സുവിശേഷവെളിച്ചത്തെ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും ആ കുററ ബോധത്തോടുകൂടി മുമ്പോട്ടുവരണമെന്നും ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അനന്തരം ഏഴു സ്ളീബാദാസന്മാർ കർത്താവിന്റെ അന്ത്യോപദേശം സപ്തഭാഷകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. യോഗാനന്തരം ജനങ്ങൾ ഒരു വമ്പിച്ച ഘോഷയാത്രയായി ബാൻറുമേളങ്ങളോടുകൂടി പുതുപ്പള്ളി കവല ചുററി വലിയ പള്ളിയിലേക്കുപോയി. ഒരു വലിയ തടിക്കുരിശാണു് ഘോഷയാത്രയ്ക്കുമുമ്പിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. വലിയപള്ളിയിലെത്തി പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോയി. സുവിശേഷകന്മാർക്കുള്ള മൂന്നുദിവസത്തെ ക്ലാസ്സുകൾക്കുശേഷം അവർ സെപ്തംബർ 18-ാംനു-വേലസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

ഈ വർഷത്തെ വിജയപ്രദമായ വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ മുമ്പു് കോലഞ്ചേരിയിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തിലെപ്പോലെ നാലു തിരുമേനിമാർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. "പ്രായം ചെന്നതുകൊണ്ടു് എന്റെ കണ്ണടയുന്നതിനു മുമ്പു് യുവജനങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുവന്നുസ്ളീബാദാസസമൂഹത്തിന്റെ ചുമതല ഏറെറടുക്കണമെന്നു" മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ച സംഗതി യുവജനങ്ങൾക്കു ഒരു വെല്ലുവിളിയായി അവശേഷിക്കുകയാണു്.

....o—

പ്രശ്നപംക്തി

(പോൾ വറുഗീസ്)

ചോദ്യം: "മാതാവേ", ദൈവസന്നിധിയിൽ നിനക്കുള്ള ധൈര്യമായ പ്രവേശനം മൂലം" എന്ന സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനാഭാഗം, കർത്താവു് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ തന്റെ മാതാവും സഹോദരന്മാരും കൂടെ തന്നെ കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ച സംഭവവുമായി ചേർത്തു് ആലോചിക്കുമ്പോൾ, തന്നോടുള്ള ബന്ധം പ്രധാനമായും ആത്മീകമാണു് എന്നല്ലേ തെളിയുന്നതു്? മാനുഷിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിഷിദ്ധമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന സ്വജനപക്ഷപാതം ദൈവത്തിനു ഭൂഷണമോ?

വി. ജെ. ജോൺ എം. എ. തിരുവനന്തപുരം.

ഉത്തരം: മാതാവെന്ന നിലയിൽ തന്റെ മേൽ അധികാരം പുലർത്തുന്നതിനെ നമ്മുടെ കർത്താവു് ഒരിക്കലെങ്കിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതായി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നില്ല. വിശ്വാസംമൂലം വചനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നതാണു് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പാരമ്യം. അതുതന്നെ ദൈവബന്ധത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗവും ഈ വചനസ്വീകരണത്തെ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിച്ചവൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു് കന്യകമറിയാമിനു ദൈവസന്നിധിയിൽ ധൈര്യപൂർവ്വമായ പ്രവേശനം ഉണ്ടെന്നു് പറയുന്നതു്. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാത്രയനുസരിച്ചാണു് ദൈവസന്നിധിയിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പ്രവേശന സാദ്ധ്യത വർദ്ധിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തിനു പക്ഷപാതമില്ല (അപ്പോ: പ്ര. 10:34) എന്നാൽ മാതാവിന്റെ വിശ്വാസം അസാധാരണമാണു് താനും. ഈ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നാണു് ഈ ധൈര്യപൂർവമായ പ്രവേശനമുണ്ടാകുന്നതു്.

ചോദ്യം: "ചർച്ചവീക്കിലി"യിൽ ഞായറാഴ്ചത്തേക്കു് പ്രതിദിന വായനക്രമം കാണാത്തതെന്താണു്? അന്നു് ചിന്താവിഷയവും പ്രതിവാര പ്രഭാഷണവും വായിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണോ?

വി. ജെ. ജോൺ എം, എ
തിരുവനന്തപുരം

ഉത്തരം: അതെ.

ചോദ്യം: കൌമായിൽ കന്യകമറിയാമ്മിനോടുള്ള അപേക്ഷയിൽ "കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ" എന്നും "നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയമേ" എന്നും പല വിധത്തിൽ ആളുകൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്. ഏതാണു് ശരി?

വറുഗീസ് മാണിപ്പാമ്പിൽ
കററാനം

ഉത്തരം: "ഷയിറെ കെഖാറിറേറാമെനേ" എന്നാണു് ഗബ്രിയേൽ പരിശുദ്ധകന്യകയെ അഭിവാദനം ചെയ്തതു്. (ലൂക്കോസ് 1, 28)

"കെഖാറിറേറാ മെനേ" എന്ന പദത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണു് നന്മ നിറഞ്ഞവളേ എന്നോ കൃപ നിറഞ്ഞവളേ എന്നോ ഉള്ളതു്. ഇതു് പരിഭാഷചെയ്യുവാൻ പ്രയാസമുള്ള പ്രയോഗമാണു്. "ഖാറിറേറാ ഓ" കൃപചെയ്യുക എന്ന പദത്തിന്റെ സ്ത്രീലിംഗം കർമ്മണി രൂപമത്രെ ഇതു്. സുറിയാനിയിൽ "മൽയസ് തൈബൂസോ" എന്ന രണ്ടു പദങ്ങൾ കൊണ്ടാണിതു് വിവർത്തനം ചെയ്തതു്. തൈബൂസോ എന്ന പദം സാധാരണയായി "കൃപ" എന്നാണു് വിവർത്തനം ചെയ്തുകാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് കൃപ നിറഞ്ഞവളേ, നിനക്കു് സമാധാനം" എന്നുള്ളതാണു് സുറിയാനിയുടെ ശരിയായ പരിഭാഷ.

ചോദ്യം: കൌമായിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കുരിശിൽ തൂങ്ങപ്പെട്ടവനേ എന്നും, ഞങ്ങൾക്കവേണ്ടി കുരിശിൽതൂങ്ങപ്പെട്ട കർത്താവേ എന്നും ആളുകൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്, ഏതാണു് ശരി?

വറുഗീസ് മാണി പാമ്പിൽ

ഉത്തരം: ആദ്യത്തേതാണു് പണ്ടുമുതലേ പതിവുള്ളതു്.

ചോദ്യം: കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ ഒടുവിലുള്ള സ്തോത്ര വാചകം യേശുക്രിസ്തു ചൊല്ലിക്കൊ

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവേഡ് ബാങ്ക് (ക്ളിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	രൂ 25,00 000
നീക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ 6,97,000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ 4,52,61,000

[31-12-55]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്കു വായ്പ ആവശ്യമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.

ബാങ്കിംഗ്സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

ഔഷധങ്ങളും അവയുടെ ഉചിതമായ ഉപയോഗവും നമ്പർ 3.

രോഗനിരോധനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഔഷധങ്ങൾ

ഡോ. കെ്ളയർ തോംസൺ

ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷൻ പ്രിവൻറീവ് മെഡിസിൻ കമ്മിററി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്.

കഴിഞ്ഞ ലേഖനത്തിൽ ഗോവസൂരി പ്രയോഗം കൊണ്ടു് മസൂരിയെ തടയുന്നതിനേപ്പററി പ്രതിപാദിക്കുകയായിരുന്നു. ചില സാധാരണ രോഗങ്ങൾക്കു നിദാനമായ രോഗാണുക്കളെ തടയുന്നതിനുള്ള പ്രതിരോധ ശക്തി ജനിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പററി ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കാം. കഴിഞ്ഞ കാലത്തു് അനേകം മരണത്തിനിടവരുത്തിയ രോഗങ്ങളെ തടയുന്നതിനുള്ള പ്രതിരോധശക്തി സംലബ്ധമായിരുന്നില്ല. ചിലരോഗങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള പ്രതിരോധശക്തി കരഗതമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി ചില കുറിപ്പുകൾ ചുവടേ ചേർക്കുന്നു.

എ. രോഗനിരോധനശക്തി വ്യക്തികൾക്കു ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം സർക്കാർ ആശുപത്രികളിലൊ പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പോ ചെയ്യുന്ന കത്തിവയ്പുകൾ.

മസൂരി. ഈ രോഗത്തിനുള്ള തൃപ്തികരമായ പ്രതിരോധ ശക്തി ഗോവസൂരി പ്രയോഗത്തിനുശേഷം മൂന്നുവർഷത്തേക്കു സജീവമായി നിലനിൽക്കുന്നു. കുട്ടികൾ ജനിച്ചു കഴിഞ്ഞു്, കഴിയുന്നിടത്തോളം നേരത്തെ ഗോവസൂരി പ്രയോഗത്തിനു വിധേയരാക്കണം. ഗോവസൂരി പ്രയോഗസമയത്തും അതിനുശേഷവും മുറിവിൽക്കൂടി പ്രവേശിക്കുന്ന മററു രോഗാണുക്കൾ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കിയേക്കാം. ഇതിൽ നിന്നും സുരക്ഷിതരാകാൻ ഗോവസൂരി പ്രയോഗത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളും തൊലിയും രോഗാണു വിമുക്തമായിരിക്കണം. പരു ഉണങ്ങിയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സൂക്ഷിക്കണം. വ്രണത്തിൽ നിന്നും ചലം പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ഈച്ചകൾ വരാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

കോളറായും പ്ലേഗും

കത്തിവയ്പു കൊണ്ടു് ഈ രോഗങ്ങൾക്കെതിരെയുണ്ടാകുന്ന പ്രതിരോധശക്തി ഏതാനും മാസക്കാലത്തേക്കേ നീണ്ടുനിൽക്കുകയുള്ളൂ. അയൽപക്കത്തുനിന്നും രോഗപ്പകർച്ചയുണ്ടാകാനിടയുള്ള പക്ഷം പൊതുജനാരോഗ്യഉദ്യോഗസ്ഥൻ കത്തിവയ്പിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്ലേ. ഒരിക്കൽ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പ്ലേ ഇളകിയാൽ ഈ ഭയങ്കര രോഗം മരണത്തിലെ അവസാനിക്കുകയുള്ളൂ. പട്ടികടിച്ചു് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുശേഷമെ പ്ലേ ഇളകുകയുള്ളൂ. പേപ്പട്ടികടിച്ചആളിനെ ഉടൻതന്നെ ആശുപത്രിയിലേക്കു മാററി ഈ രോഗം വികസിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കുത്തിവെപ്പുകൾ നൽകേണ്ടതാണ്.

ബി. ഒരാശുപത്രിയിൽ നിന്നോ ഒ. ഡോക്ടറിൽനിന്നോ ലഭിക്കുന്ന കുത്തിവെപ്പ്.

സന്നിപാതജ്വരം

കുടിക്കുന്ന ജലം മലിനപ്പെടുന്നതിനു് ഇൻഡ്യയിൽ സാദ്ധ്യതയുള്ളതിനാൽ മൂന്നു മാസത്തിൽക്കൂടുതൽ പ്രായമുള്ള എല്ലാവരെയും ഈ രോഗത്തിനെതിരായി കുത്തിവെക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യമായി ഒരാഴ്ച ഇടയിട്ടു രണ്ടു കുത്തിവെപ്പുകൾ ആവശ്യമാണ്. തുടന്നു വർഷംപ്രതി ഓരോ കുത്തിവെപ്പും.

ക്ഷതസന്നി (Tetanus)

ഈ രോഗത്തിന്റെ അണുക്കൾ കുതിരകളുടെയും പശുക്കളുടെയും വിസർജ്ജനവസ്തുക്കളോടു ചേന്ന മണ്ണിൽ കാണപ്പെടുന്നു. വെറും നിസ്സാരമാ മുറിവിൽക്കൂടിയും രോഗാണുക്കൾ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചെന്നു വരും. രോഗത്തിന്റെ ആദ്യ ലക്ഷണമായ മൂർച്ഛ ഉണ്ടാകുന്നതിനു് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടി വരും. തന്നിമിത്തം മുറിവിൽ മലിനവസ്തു പ്രവേശിക്കുന്നപക്ഷം മുറിവുണ്ടായാൽ ഉടൻതന്നെ ഒരു കുത്തിവെപ്പ് എടുക്കേണ്ടതാണ്. ഈ കുത്തിവെപ്പ് ശരീരത്തിനു രോഗാണുക്കളെ ചെറുക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി നൽകും. പ്രത്യേകം വിശിഷ്യ കുട്ടികൾക്കു് ഒരു കുത്തിവെപ്പിനുള്ള ആവശ്യകതയെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നതിനു പോലുമിടയില്ലാത്തവണ്ണം മുറിവു ചെറുതായിരിക്കും.

ഈ വിധത്തിൽ രോഗാണുക്കൾ പ്രവേശിക്കാനിടയുള്ളതിനാൽ കുട്ടികൾക്കു ക്ഷതസന്നക്കെതിരായുള്ള കുത്തിവെപ്പ് ഒരു മാസം ഇടയിട്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം നൽകുന്നതു നല്ലതാണ്. ഈ കുത്തിവെപ്പുകൾ അഞ്ചു വർഷക്കാലത്തേക്കു സുരക്ഷിതത്വം നൽകുന്നു. മുറിവു് വലിയ വൃത്തികെട്ട വ്രണമായിത്തീരുമ്പോഴും ഒരു ബൂസ്റ്റർ കുത്തിവെപ്പ് ബുദ്ധിപൂർവകമാണ്. ക്ഷതസന്നി രോഗാണുക്കളെ തടയാൻ ശരീരത്തിലുള്ള പ്രതിരോധശക്തിയെ പുതുതായി സജീവമാക്കുന്നതിനാണ് ബൂസ്റ്റർ കുത്തിവെപ്പ് ചെയ്യുന്നതു്.

വില്ലൻചുമയും ഡിഫ്ത്തീരിയയും

ഈ രോഗങ്ങൾ കുട്ടിക്കാലത്തുസാധാരണവും ഗൗരവതരവുമാണ്. ഒരു കൂട്ടുകുത്തിവെപ്പുകൊണ്ടു രണ്ടു രോഗങ്ങളെയും തടയുന്നതിനുള്ള പ്രതിരോധനശക്തി ലഭിക്കുന്നു. ഈ കുത്തുവെപ്പിനാൽ ക്ഷതസന്നിയും തടയപ്പെടുന്നതാണ്. ശിശുവിനു മൂന്നു മാസം പ്രായം കഴിഞ്ഞുള്ള ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും ഈ കുത്തിവെപ്പ് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഒരു മാസം ഇടയിട്ടു് ഈ കുത്തിവെപ്പ് രണ്ടു പ്രാവശ്യംകൂടി ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. തുടന്നു രണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലും സ്കൂളിൽ ചേർക്കുന്നതിനു മുമ്പും ഈ കുത്തിവെപ്പ് നടത്തപ്പെടുന്നു.

സി. പ്രത്യേക പരിശീലനം ലഭിച്ചവരാൽ നൽകപ്പെടുന്ന കുത്തിവെപ്പ്.

ക്ഷയം

ബി. സി. ജി. കുത്തിവയ്ക്കുന്നതിനു നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ച ആളുകൾ ആവശ്യമാണ്. ക്ഷയരോഗത്തെ തടയുന്നതിനുള്ള പ്രതിരോധ ശക്തി ഇല്ലാത്തവർക്കു മാത്രമെ ഇതു ചെയ്യാവൂ. രോഗ നിരോധനശക്തി ഉണ്ടോ :: എന്നു അറിയുന്നതിനു പ്രാരംഭ കുത്തിവെപ്പു മൂലം പരിശോധിക്കുന്നു. തുടർന്നു പ്രതിരോധ ശക്തിയില്ലാത്തവക്കു് ആഴ്ചയിൽ മൂന്നു കുത്തിവെപ്പ് ആവശ്യമാണ്.

ഈ രോഗങ്ങളെല്ലാം ഗുരുതരവും അനേകം മരണങ്ങൾക്കിടവരുത്തുന്നതുമാണ്. ഒരാൾക്കു രോഗനിരോധനശക്തി ഉണ്ടെങ്കിലും രോഗമുണ്ടായി എന്നു വരാം. അതിന്റെ അർത്ഥം രോഗനിരോധനശക്തിക്കതീതമായ ഭയങ്കര രോഗബാധ അയാൾക്കുണ്ടെന്നാണ്. രോഗബാധ ചെറിയ തോതിലായിരിക്കാനാണിടയുള്ളതു്. പ്രതിരോധശക്തി ലഭിക്കുന്നവരിൽ മരണം അപൂർവമാണ്.

നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കുടുംബവും ഈ രോഗങ്ങളിൽനിന്നും സുരക്ഷിതരാണോ? അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ രോഗനിരോധനശക്തി ഉണ്ടാക്കുന്നതു പ്രയോജനകരമല്ലേ. രോഗം സുഖപ്പെടുത്തൽ വ്യയഹേതുകവും രോഗം വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു ചെലവു കുറവും ആകുന്നു.

(തർജ്ജമ, കെ. വി. മാമ്മൻ ബി.ഏ.)

ട്ടുകളെകയും സ്വയംഉപയോഗിക്കയും ചെയ്തതല്ല, ആരോകൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ് എന്നു് ഏതു രേഖകൾ കൊണ്ടാണു നിർണ്ണയിച്ചതു്?

ജിജ്ഞാസു.

ഉത്തരം: "ആരോ" കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മൂലരൂപത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നതു് Textual Criticism എന്ന ശാസ്ത്രം മൂലം മതിയായ തെളിവുകളുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ ഏററവും പുരാതന രേഖകളായ സീനായിററിക്കസ്, വത്തിക്കാനസ്, കോഡെക്സ് ബീസേ, പഴയ ലാററിൻ, വൽഗേററു്, സഹിദിക്കു്,ബൊഹയ്റിക്ക, ഓറിജൻ, നിസ്സായിലെ ഗ്രിഗറി, തെർത്തുല്യൻ, അഗസ്റ്റിനോസ് എന്നിവയിലൊന്നും ഈ വാചകം കാണുന്നില്ല.

ഈ വാചകം ഉള്ളതു് അന്ത്യോഖ്യയിലും പിന്നീടു് കുസ്തന്തിനോസ് പോലീസിലും പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ചില കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിലാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു് വേദപുസ്തകങ്ങളുടെയും (ലൂഥർ, കിങ്ങ് ജേംസ്)സുറിയാനി പ്ശീത്തായുടെയും ആധാരമായിരുന്ന ഈ രേഖകൾക്കു് ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തിലുള്ള രേഖകളേക്കാളും പഴക്കമോ പ്രാധാന്യമോ വിശ്വസ്യതയോ വേദശാസ്ത്രം കല്പിക്കുന്നില്ല.

സുറിയാനി, അർമ്മേനിയൻ ഗോതിക്കു്, ഇത്യോപ്പിക്കു് എന്നീ വിവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വാചകം ഉണ്ടെന്നുള്ളതും ചൂണ്ടി കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പുസ്തകാഭിപ്രായം.

സ്വർണ്ണമാല, ഗ്രന്ഥകർത്താ: റി. വി. ജോൺ എം. എ; എൽ. ടി. പ്രസാധകർ, മലയാള ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യസമിതി, തിരുവല്ലാ. വിലമൂന്നണ, ദ്വിതീയമുദ്രണത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെ ഒരു ഗ്രാമീണ ക്രൈസ്തവ ഭവനം രംഗമാക്കി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ലളിത സുന്ദരമായ ഒരു ലഘു പ്രഹസനമാണ് ഈ സ്വർണ്ണമാല. സൺഡേസ്കൂൾ വാർഷികങ്ങളിൽ ബാലികാ ബാലന്മാർക്കു് "അണിയാൻ" പററിയതാണ് ഈ കനകാഭരണം സുദീർഘമായ ഒരു നല്ല പ്രഭാഷണം കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതിലുമധികം കാര്യങ്ങൾ സുന്ദരമായ ഇമ്മാതിരി ധാർമ്മികമൂല്യ കേന്ദ്രീകൃത പ്രഹസനങ്ങൾവഴി സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു് സർവവിദിതമാണ്. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ലക്ഷ്യം വളരെയധികം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം.

കാൽവറിയിലെ മൃത്യുഞ്ജയൻ

ഗ്രന്ഥകർത്താ. എം. കുര്യൻ ബി. എസ്. സി. പ്രസാധകർ സി. എൽ. എസ്. തിരുവല്ലാ. വില 5ണ

മനുഷ്യജാതിയുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ദൈവകുമാരൻ കാൽവറിയിൽ അനുഷ്ഠിച്ച ചരിത്രപരമായ പരമയാഗത്തിന്റെ അർത്ഥ ഗാംഭീര്യത്തെയും അഭൗമിക മഹിമയേയും തുറന്നുകാട്ടുന്ന ചിന്താനിർഭരമായ ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥമാണ് കാൽവറിയിലെ മൃത്യുഞ്ജയൻ. സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ചിന്താവിഹഗം പറന്നെത്താത്ത ആധ്യാത്മിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ അനുവാചകനെ മി. കുര്യൻ ആനയിക്കുന്നുണ്ടു്. നിന്ദ്യമെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കുരിശിന്റെ കിരണങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിച്ച വ്യക്തികളുടെ സമുന്നതസാക്ഷി ലോകത്തിൽ വരുത്തിയ വ്യതിയാനങ്ങളുടെ നേരെ ആർക്കും ഒരിക്കലും കണ്ണടയ്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ ആധിക്യത്താൽ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു മരണത്തെ അതിജീവിച്ച ദയാപാരാവാരത്തിൽ അനുവാചകൻ അലിഞ്ഞുചേരുകയാണ്. പ്രണിതഹൃദയങ്ങൾക്കുശാന്തിയുടെഔഷധമാണ് കാൽവറി ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു്. നിത്യരക്ഷയുടെ പാതയിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനു സഹായകമായ ചിന്തകളുടെ പ്രസരണമാണ് ഈപുസ്തകത്തിനു മുഖംനൽകുന്നതു്. മി. കുര്യന്റെ അനുഗ്രഹീത തൂലിക ലളിത ലിപികളിൽ കൂടി മാത്രം ചലിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് മറെറാരു പ്രത്യേകത. ഈ സൽഗ്രന്ഥം ജനങ്ങൾക്കു ശുപാർശചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

ബാങ്ക് ഓഫ് ഡെക്കാൻ ലിമിററഡ്

കോട്ടയം.

(1919-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.)

ബ്രാഞ്ചുകൾ. ആലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, അരൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്വാ, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്ട്, കോട്ടയം, കുമരകം, കോന്നി, മാന്നാർ, പുതുപ്പള്ളി, പുറമററം, പാമ്പാക്കുട, തിരുവല്ലാ, തലയോലപ്പറമ്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഏജൻസികൾ. ആലുവാ, അതിരമ്പുഴ, ബോംബെ, ബാംഗ്ളൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോട്ട്, കൽക്കട്ടാ, കോയമ്പത്തൂർ, കണ്ണൂർ, ഈറോഡ്, ഫെയർഫീൽഡ്, ഹൈദ്രബാദ്, കോതമംഗലം, കുത്തിയതോട്, കോഴഞ്ചേരി, കായംകുളം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മൂന്നാർ, മുണ്ടക്കയം, മൂവാററുപുഴ, മംഗലാപുരം, മധുര, മൈസൂർ, മാവേലിക്കര, മദ്രാസ്, നാഗർകോവിൽ, നാഗപ്പൂർ, ന്യൂഡൽഹി, പാലാ, പത്തനംതിട്ട, പാലക്കാട്ട് പീരുമേട്ട്, സെക്കൻദ്രബാദ്, ചേർത്തല, കൊല്ലം, റാന്നി, സേലം, തിരുനൽവേലി, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തൊടുപുഴ, തുത്തുക്കുടി, തൃശ്ശൂർ, വൈക്കം, വെല്ലൂർ, വണ്ടിപ്പെരിയാർ.

ഒ. എം. മാത്യു (സെക്രട്ടറി)

സഭയും ആത്മികപുനരുജ്ജീവനവും

(എം. ററി.)

സഭയുടെ അതിപ്രധാനമായ അടിയന്തിരാവശ്യമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനമാണെന്നു പലരും ഉത്തരം പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനം എന്ന പദംകൊണ്ടു് എന്താണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണു്, അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതു് ഏതെല്ലാമാണു്, അതിനുപയോഗിക്കേണ്ട ഉപാധികൾ, പരിപാടികൾ എന്നിവ, ആരാണു് അതിൽ മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു്, എവിടെയാണു് ആരംഭിക്കേണ്ടതു് എന്നീവക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നുള്ളതു മാത്രമല്ല, പലരും സ്വചിന്തിതവും വ്യക്തവുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണു് പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതു്.

എന്താണു് ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനം? സഭാംഗങ്ങൾ ആബാലവൃദ്ധം പള്ളിയിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടോ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ മുടങ്ങാതെ വേദ പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ മാത്രം ആത്മിക ഉണർവ്വുണ്ടാകണമെന്നില്ല. സഭാംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടോ കൂടുതൽ പള്ളികളും പള്ളിവക സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും ഇതര സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായതുകൊണ്ടോ ആത്മീയപുനരുജ്ജീവനമോ സഭാപുരോഗമനമോ സാദ്ധ്യമാകണമെന്നില്ല. ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനം എന്ന പറയുമ്പോൾ ചിലർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ച വിധത്തിലുള്ള കേവലം ആത്മികമായ കാര്യങ്ങളും മററു ചിലർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു രണ്ടാമതു പ്രസ്താവിച്ച വിധത്തിലുള്ള സ്ഥാപനപരവും സംഘടനാപരവുമായ കാര്യങ്ങളും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയമായ അർത്ഥത്തിൽ അതായതു്, ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സിനും ഹിതത്തിനും അനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ ആത്മികപുനരുജ്ജീവനത്തിനു് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് പൂർണ്ണ മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ധാരണമാണു്. ആത്മികവും ശാരീരികവും അല്ലെങ്കിൽ ആദ്ധ്യാത്മികവും ലൗകികവും എന്നുള്ള വിഭജനം ക്രിസ്തീയമല്ല. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെ മാത്രം രക്ഷിച്ചാൽ പോരാ, അവന്റെ ശരീരത്തെയും രക്ഷിക്കണം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പൂർണ്ണ മനുഷ്യന്റെ രക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണു്. സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെയും കരുണയേയും കുറിച്ചു പഠിപ്പിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ അദ്ദേഹം വിശക്കുന്നവർക്കു ഭക്ഷണം നൽകുകയും രോഗബാധിതരെ സൗഖ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനും മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ഒരുപോലെ ഭക്ഷണം ആവശ്യമാണു്. ഏതെങ്കിലും ഒന്നു് അവഗണിക്കപ്പെട്ടാൽ അതു മററു രണ്ടിനെയും ബാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ മാത്രം ഉദ്ധരിക്കുകയും സാദ്ധ്യമല്ല. ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിന്തകളിലും പ്രവർത്തന പരിപാടികളിലും ഈ മൗലിക തത്വം വേണ്ടതു ആദരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്.

ഉദാഹരണമായി ഈ ലേഖകന്റെ അറിവിൽപെട്ട ഒരു കുടുംബത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സാമാന്യം നല്ല ധനസ്ഥിതിയിലിരുന്ന ആ പുരാതന കുടുംബത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ അത്യന്തം സങ്കടകരമാണു്. ഭർത്താവും ഭാര്യയും നാലു കുട്ടികളും വൃദ്ധയായ മാതാവും അവരുടെ പഴയ തറവാട്ടിൽ താമസമുണ്ടു്. ബിസിനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പണവും വസ്തുവകകളുമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു തീർന്ന ശേഷം തൊഴിലന്വേഷിച്ചു ഭർത്താവു ദൂരദേശത്തെവിടെയോ പോയിട്ടു മാസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും മാതാവും പറയത്തക്ക യാതൊരു വരുമാനവുമില്ലാതെ പട്ടിണിയോടും രോഗത്തോടും പടവെട്ടിക്കൊണ്ടു നിരാശരായി ദിവസങ്ങൾ കഴിക്കയാണു്. അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ അറിഞ്ഞു സഹതപിക്കുവാൻ ആരുമില്ല. അറിയിച്ചാൽ സഹായിക്കാമെന്നുള്ള വിശ്വാസം അവർക്കു് ആരേക്കുറിച്ചും തോന്നുന്നുമില്ല. എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ധനസമൃദ്ധിയുള്ള ബന്ധുക്കളും അയൽവാസികളും സ്വന്ത ഇടവകാംഗങ്ങളും അനേകരുണ്ടു്. സഭാജീവിതവും സാമൂഹ്യ ജീവിതവും സാധാരണ ഗതിയിൽ പുരോഗമിക്കുന്നുമുണ്ടു്. നമ്മുടെ ഇടവകകളിലും സമുദായത്തിലും ഇതുപോലെയുള്ള എത്രയെത്ര കുടുംബങ്ങളും വ്യക്തികളുമുണ്ടു്. അവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധംപോലുമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്ന ഇടവകകളെയും സമുദായങ്ങളെയും ക്രിസ്തീയമായി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിനു സാധാരണ രീതിയിലുള്ള നമ്മുടെ ആത്മിക പുനരുജ്ജീവന പരിപാടികൾ കേവലം നിരർത്ഥകങ്ങളാണു്. അവരുടെ ശാരീരികവും ആത്മികവുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളേയും ഒരേ സമയത്തു് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതാണാവശ്യം. ദൈവം ആത്മാവിന്റെ മാത്രം ദൈവമല്ല; ശരീരത്തിന്റെയും ദൈവമാണു്. ശരീരത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾ ഒരുപോലെ നിർവ്വഹിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവനാണു്. ഈ വിശ്വാസം അവർക്കു നൽകേണ്ടതു പ്രാർത്ഥനയിലും പ്രസംഗത്തിലും കൂടെ മാത്രമല്ല, ശാരീരിക ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ കൂടിയാണു്. ഓരോ ഇടവകയിലുമുള്ള നിസ്സഹായരായവർക്കു സഹായം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം ആ ഇടവകയിലെ സാമ്പത്തിക വിഭവങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള ചുമതലയെങ്കിലും ഇടവക ഏറെറടുക്കണം. അതിനുള്ള നേതൃത്വം ഇടവകയിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകണം. തിരുവല്ലായിക്കടുത്തു വെണ്ണിക്കുളം പോലെയുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയ നേതൃത്വത്തിൽ ശ്ലാഘനീയമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില സാധുജന സംരക്ഷണസമിതികൾ ഈ കാര്യത്തിൽ അനുകരണീയമാണു്.

ആത്മിക പുനരുജ്ജീവനത്തെക്കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ സാധാരണമായി പട്ടക്കാരെയും പള്ളികളെയും മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ചില ആത്മികപ്രവർത്തനങ്ങളാണു് നാം സങ്കല്പിക്കുന്നതു്. പട്ടക്കാർക്കു് ആത്മീക കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചു നേതൃത്വം നൽകുവാനുള്ള പരിശീലനവും സമയവും ആവശ്യമാണു്. നമ്മുടെ ഇടവകപ്പള്ളികൾ ആരാധനയുടെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ആലയങ്ങളായിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ ജീവൽപ്രധാനമായ എല്ലാ സംരംഭങ്ങൾക്കും ആത്മീയ നേതൃ-

ത്വവും പ്രചോദനവും നൽകുന്ന ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളുംകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെ ആയിത്തീരണമെങ്കിൽ പട്ടക്കാരോടൊപ്പം ആത്മായക്കാരും മുന്നിട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കണം. ആത്മീയദർശനവും ത്യാഗ മനഃസ്ഥിതിയും സേവന സന്നദ്ധതയുമുള്ള അഭ്യസ്തവിദ്യരായ നമ്മുടെ യുവതീയുവാക്കന്മാർക്കു് സ്വ സമുദായത്തിലും ഇടവകകളിലും വിശാലമായ സേവനരംഗങ്ങൾ തുറന്നുകിടപ്പുണ്ടു്. അവർക്കു സംഘടിക്കുവാനും അവരെ സംഘടിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള നേതൃത്വമാണു് ഇന്നു സഭയിൽ വിരളമായിട്ടുള്ളതു്. അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം സർവോപരി ആരായേണ്ടതു വൈദിക പരിശീലനത്തിലാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. അതു് അതിൽത്തന്നെ ഒരു വലിയപ്രശ്നമാണു്. അതേക്കുറിച്ചു പിന്നീടു കൂടുതൽ പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളാം.

മൗലികമായ ഒരു തത്വംകൂടി അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആത്മിക പുനരുജ്ജീവന പദ്ധതികളിൽ നാം പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധ പതിക്കേണ്ടതു സംഘടനകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലുമല്ല, മനുഷ്യജീവിതത്തിലാണു്. സ്നേഹപരമായും സഹായകരമായും മനുഷ്യരോടു് ഇടപെടുകയാണു് ഏററവും ആവശ്യം. ആത്മീയമൂല്യങ്ങളെ വളർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ വിധത്തിൽ മാത്രമേ ലൗകിക വിഭവങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാവൂ. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാർഗ്ഗം അതായിരുന്നു. സമുദായസേവനം അതിൽത്തന്നെ ഒരു അന്ത്യമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ആ ആത്മാവിൽ മററുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയുമാണു്. നമ്മുടെ ആത്മികപുനരുജ്ജീവന പദ്ധതികൾ സമുദായസേവനത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോടൊപ്പം അതിൽകൂടി നമ്മെത്തന്നെയും മററുള്ളവരെയും ദൈവ സംസർഗ്ഗത്തിൽ വളർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കുകയും വേണം.

—(0)—

പത്രാധിപക്കുള്ള കത്തു്

മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ സ്ഥാപനം

സർ,

ആഗസ്റ്റ് മാസം 5-ാംനു-ലെ ചർച്ചു വീക്കിലിയിൽ ശ്രീ. പോൾവറുഗീസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രശ്ന പംക്തിയിൽ ഒരു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി താഴെ കാണുന്ന ചോദ്യം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചുവെന്നു് കേരളത്തിലെ മിക്ക സഭകളും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ സഭ തങ്ങളുടേതാണെന്നു് സിറിയൻ (റോമ) കത്തോലിക്കരും, മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനിക്കാരും സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ(അഥവാ) യാക്കോബായ സഭയും അവകാശപ്പെടുന്നു. ഒരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധി, ആരുടെ അവകാശത്തെയാണു് വക വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു്?”

ഈ ചോദ്യത്തിനു് ഒരു നിഷ്പക്ഷമായ ഉത്തരമാണു്. “സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി” ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ശ്രീ. പോൾ വറുഗീസ് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയെന്നു് അവകാശപ്പെടാതെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സഭാ വിശ്വാസം, വിശുദ്ധവേദപുസ്തകം, പ്രാർത്ഥനാജീവിതം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് ഉചിതവും സ്വീകാര്യമായ പരിഹാരം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി നോക്കിപ്പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹുശതം വായനക്കാർക്കു നിരാശാഹേതുകവും തെററിദ്ധാരണ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു മറുപടിയും ഒരു ആഘാതവുമാണു് ശ്രീ. പോൾ വറുഗീസ് ഈ ചോദ്യത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉത്തരം. ഇതു് നിർഭാഗ്യകരമായിപ്പോയെന്നു് പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഖേദിക്കുന്നു.

ശ്രീ. പോൾ വറുഗീസിന്റെ മറുപടിയിലുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും അസ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ സ്ഥാപനത്തെ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം മാത്രമെ ഇപ്പോൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു, “യാക്കോബായ സഭയിലുള്ള പല ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും റോമൻ കത്തോലിക്കരിൽ നിന്നു് കിട്ടിയതാണെന്നും ഇന്ത്യയിലെ ആദിമ സഭ ഈ വക ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഇല്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നുവെന്നുള്ള തെററിദ്ധാരണയുടെ ഫലമായി നവീകരണ സഭകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ നിയമ വിശ്വാസത്തെ സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി അടുത്ത കാലത്തു് സ്ഥാപിതമായ ഒരു സഭയാണു് മാർത്തോമ്മാ സഭ”

ഈ വാചകം വായിക്കുന്നവർ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ അടിസ്ഥാനം തെററിദ്ധാരണയിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണെന്നും ഉദ്ദേശം നവീകരണ സഭകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ നിയമവിശ്വാസത്തെ സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണെന്നുമാണു്. ഈ പ്രസ്താവന അത്യന്തം ഖേദകരവും അസ്വീകാര്യവുമാണു്. ഇപ്രകാരം എഴുതുവാൻ ശ്രീ. പോൾ വറുഗീസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് ഒന്നുകിൽ മാർത്തോമ്മാസഭയെപ്പററി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടുള്ള തെററിദ്ധാരണയൊ അല്ലാത്തപക്ഷം മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ ആരംഭത്തെപ്പററിയും പ്രത്യേകതയെപ്പററിയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ച താല്പര്യക്കുറവോ ആയിരിക്കണം. അതിനാൽ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികളായ ഏവരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നവയാണു്.

(1) ലോകരക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവനായ മാർത്തോമ്മായാൽ സ്ഥാപിതമായതെന്നു് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സഭ കാതോലികവും ശ്ലൈഹികവും ആയ ഏക വിശുദ്ധസഭയുടെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു.

(2) മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നവയായി സകല വൈദിക വിഷയങ്ങൾക്കും ആധാരമായ 66 പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന “പഴയ പുതിയനിയമങ്ങൾ” എന്ന വേദപുസ്തകവും വേദാനുസരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണവും, യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും യാതൊരുത്തരാലും ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതും ശെമ്മാശ് സ്ഥാനം, കശ്ശീശാ സ്ഥാനം, മെത്രാൻ സ്ഥാനം എന്നീ വൈദികസ്ഥാനങ്ങളേയും, പള്ളിപ്രതിഷ്ഠ, പള്ളിക്കൂദാശ, വിശുദ്ധമാമോദീസാ, വിശുദ്ധ കർബാന, വിശുദ്ധവിവാഹം, രോഗികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷ, ശവസംസ്കാരശുശ്രൂഷ എന്നീ കർമ്മാചാരങ്ങളേയും ഞായ

റാഴ്ച, നോമ്പ്, ശാനായപ്പെരുനാളുകൾ എന്നിവയുടെ ആചാരങ്ങളേയും ഒരു കാലത്തും നിർമ്മൂലനം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

(3) ക്രിസ്തുസഭ എല്ലാക്കാലവും വിശ്വസിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം മനുഷ്യജാതിയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി അവതാരം ചെയ്ത ദൈവമായ യേശുക്രിസ്തുവിലും ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുവനായ താൻ മുഖാന്തരം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ത്രി—ഏക ദൈവത്തിലും മാർത്തോമ്മാ സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു.

(4) ക്രിസ്തു യേശു മൂലം വെളിപ്പെട്ടതും വിശുദ്ധ അപ്പോസ്തലന്മാരാൽ ഘോഷിക്കപ്പെട്ടതുമായ ദിവ്യോപദേശങ്ങളുടെ കലവറ സ്ഥാനം വഹിക്കയും ഈ ഉപദേശങ്ങളെ നിർമ്മലതയോടെ പാലിക്കയും കൂദാശകളുടെ അനുഷ്ഠാനവും വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയും മുഖാന്തരം സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മിക ജീവൻ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ലോകമെങ്ങും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച് സകല ജാതികളേയും ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വിശുദ്ധ മാമോദീസയാൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സഭയുടെ ലോകംപ്രവൃത്തിയുമായി മാർത്തോമ്മ സഭ സ്വീകരിക്കുന്നു.

(മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സഭാ സംഘടന അദ്ധ്യായം ഒന്ന്. പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ— ഒന്നാംഭാഗം) ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ നിന്നും മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതും, ശ്രീ പോൾ വറുഗീസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് തെററിദ്ധാരണ ജനകമാണെന്ന് സ്ഫുടീകസ്പുടമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുമാണ്.

ഒരു നദി ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തു നിന്നും ഉത്ഭവിച്ച് വിവിധ സാനുക്കളിൽ കൂടി പ്രവഹിച്ചു പല കൈവഴികളിലായി സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നു. ഒന്നുംതന്നെ ഒന്നിന്റെ ഉത്ഭവ സ്ഥാനത്തെ അവഗണിക്കയോ, മറെറാന്നിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ, രോണ്ടന്ന് മദ്ധ്യഭാഗത്തു നിന്നും ആരംഭിച്ചതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കയോ ചെയ്യാറില്ല. കൂടാതെ പല ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞതിനു ശേഷം ഇന്ന പ്രത്യേക കൈവഴിയാണ് സാക്ഷാലുള്ള നദിയെന്നും അതാണ് ഉത്ഭവ സ്ഥാനത്തു നിന്നും തടസ്സമില്ലാതെ ഒഴുകുന്നതെന്നും പറയുന്നത് യുക്തിക്ക് ചേരാത്തതാണ്.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തീമോത്തിയോസിനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ

(ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം. എം. എ. ബി. ഡി. ബി. ലിററ്.)

[തീമോത്തിയോസിനും തീത്തോസിനുമുള്ള ലേഖനങ്ങളെ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമായി കരുതാം. വി. പൗലോസിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും കൂട്ടുവേലക്കാരുമായിരുന്ന വ്യക്തികൾക്കാണ് ഇവ എഴുതപ്പെട്ടത്. പക്ഷേ, തീമോത്തിയും തീത്തോസും എഫെസൂസിലെയും ക്രീററിലെയും സഭകളുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കുള്ള എഴുത്തുകൾ സ്വകാര്യ എഴുത്തുകൾ മാത്രമായി വിചാരിച്ചു കൂടാ. ഇവയെ "ഇടയ ലേഖനങ്ങൾ" എന്നുംപറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇടയന്മാർക്കു തന്നെയല്ല ആടുകൾക്കും പ്രയോജനപ്രദങ്ങളാണ്. ആദിമ സഭയുടെ ക്രമീകൃത വളർച്ചയുടെ ആദ്യ പടികൾ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാം. ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവം, അതിനടസ്ഥാനമായ വിശ്വാസം, സഭയിലെ അംഗത്വം എന്നിവയാണ് ഈ ലേഖനങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ. വി. പൗലോസിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തോടടുത്ത് തടവിൽ നിന്ന് എഴുതപ്പെട്ടവയാണ് ഇവ എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.]

ഭാരതത്തിലെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ തന്നെയാണല്ലോ. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരും അവരവർക്ക് അനുയോജ്യമായ നില സഭാഘടനയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു. വിവിധ സഭാവിഭാഗങ്ങൾ വിവിധ വിഷയങ്ങളെ വിവിധ തരത്തിൽ വീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യേകത ഈ വിഷയത്തിലും അന്തർലീനമായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മാർത്തോമ്മക്കാരനും, യാക്കോബായക്കാരനുംസിറിയൻ റോമൻകത്തോലിക്കനും അവരവർ ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സഭാവിഭാഗങ്ങൾ വി: തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സംസ്ഥാപിതമായതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ ന്യായമായ അവകാശമുണ്ട്.

Rev. P. C. Joseph
Marthoma church
Alwaye

തിങ്കൾ I തീമോത്തി 1: 1—11

വി. പൗലോസിന്റെ രണ്ടു വർഷത്തെ പ്രയത്നം കൊണ്ടു സ്ഥാപിതമായ എഫെസൂസിലെ സഭയുടെ ഇടയനായി തീമോത്തി ആക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വലിയ പട്ടണം ലോകപ്രകാരം അഭിവൃദ്ധിയുള്ളതും ലോകഇമ്പങ്ങളിൽ മുഴുകിയതും പുറജാതികളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. അവിടത്തെ ചെറിയ സഭ നേരിടേണ്ടിവന്ന പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു തന്നെ സൂചനകളുണ്ട്. തർക്കത്തിനുമാത്രം ഉതകുന്ന പ്രമാണങ്ങളും അശുദ്ധ ജീവിതത്തിലേക്കു ചായ്‌വും ഉള്ളവരെ പ്രത്യേകം കരുതുവാൻ വി. പൗലോസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ ശിക്ഷണത്തിനും പഠനത്തിനും നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നാലോചിക്കുക. പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത് വിമർശനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടെയോ പ്രയോജനം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള താല്പര്യത്തോടു കൂടെയോ? വേദപുസ്തകവായന അറിവു സമ്പാദനത്തിനു മാത്രമോ, ആത്മീയ ജീവൻ ആഴമാക്കപ്പെടുന്നതിനോ?

"ദൈവമെ, ശുദ്ധഹൃദയം, നല്ല മനസ്സാക്ഷി, നിർവ്യാജ വിശ്വാസം എന്നിവയാൽ ഉളവാകുന്ന സ്നേഹത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ പരിപാലിച്ചുകൊള്ളണമെ.

x x x

ചൊവ്വാ 1: 12—20

12 മുതൽ 18 വരെ വാക്യങ്ങളിൽ വി. പൗലോസ് സ്വന്ത അനുഭവത്തെപ്പററി പറയുന്നു. പാപികളിൽ ഒന്നാമനും ക്രിസ്തുവിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരിൽ മുമ്പനുമായിരുന്ന തന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി ദൈവം വിളിച്ചതിന്റെ അത്ഭുതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ നിറയ്ക്കുന്നു. ക്രിസ്തു എന്തു ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്; അപ്പോസ്തോലൻ എന്തു ചെയ്തു എന്നല്ല. ദൈവവിശുദ്ധിയുടെ ദർശനം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് സ്വന്തം ജീവിതം അശുദ്ധമായി കാണുന്നതിനു വി. പൗലോസിനു

സാധിച്ചത്. 18 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങൾ തീമോത്തിയോസിനുള്ള ഉപദേശവും പ്രോത്സാഹനവുമാണ്. (15, 18 വാക്യങ്ങൾ ഒരാവർത്തി കൂടെ വായിക്കുക.)

വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവകല്പനയനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോളാണ് ദൈവജ്ഞാനത്തിലും സത്യത്തിലും നാം വളരാൻ തുടങ്ങുന്നത്. ദൈവേഷ്ടത്തിനു വിരുദ്ധമായത് എന്തെങ്കിലും നാം ഉപേക്ഷിക്കാതെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നുണ്ടോ?

"ദൈവമെ, നിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതിനും അതിനെ അനുസരിക്കുന്നതിനും നീ എനിക്കു കൃപനൽകണമെ".

x x x

ബുധൻ 2: 1—7

2, 3, എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ സഭാജീവിതത്തിന്റെ ചില വിശദാംശങ്ങളെപ്പററി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ വായനയ്ക്കുള്ള ഭാഗത്ത് പരസ്യ പ്രാർത്ഥനകളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. അക്രൈസ്തവരായ ഭരണാധികാരികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമോ? ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനയുടെ പരിധിയിൽ സകലമനുഷ്യരെയും ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് വി. പൗലോസ് പറയുന്നു. ദൈവം ഏകനും ക്രിസ്തുവിൽ കൂടെയുള്ള രക്ഷ സകലമനുഷ്യർക്കായിട്ടുള്ളതും ആകുന്നുവല്ലോ.

നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ വ്യാപ്തി എത്രയുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുക. സ്വന്തം കാര്യങ്ങളും ജനങ്ങളും മാത്രമാണോ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാവിഷയങ്ങൾ? നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടോ?

"സകലജാതികളും സത്യത്തിലേക്കു വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവമെ, നിന്റെ സുവിശേഷം എല്ലാ സ്ഥലത്തും പ്രസംഗിക്കപ്പെടുകയും സകല രാജ്യങ്ങളും ഏക ദൈവമായ നിന്നെയുംനീ അയച്ചവനായ യേശുമിശിഹായേയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസത്തെ വേഗം വരുത്തണമേ".

x x x

വ്യാഴം 2: 8—15

പരസ്യപ്രാർത്ഥനയെപ്പററിയുള്ള പ്രതിപാദനം തുടരുകയാണ്. പരസ്യമായ പൊതു ആരാധനകൾ പുരുഷന്മാർ നയിക്കണം എന്ന് അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നു. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിലെ കഥകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും അന്നത്തെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചും ആണ് വി. പൗലോസ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയിൽ "വിശുദ്ധമായ കൈകൾ" ഉയർത്തണമെന്നും സ്ത്രീകളുടെ യഥാർത്ഥമായ അലങ്കാരം ദൈവഭയവും സൽപ്രവൃത്തികളുമാകുന്നു എന്നും അപ്പോസ്തോലൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

"ആണും പെണ്ണുമായി അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു". സ്ത്രീയും പുരുഷനും അവരവർക്കുള്ള പ്രത്യേക പദവിയും ചുമതലയും ഗ്രഹിച്ച് പരസ്പര ബഹുമാനത്തോടു കൂടെ ഐക്യതയിൽ ജീവിക്കുമ്പോളാണ് ദൈവേഷ്ടം നിറവേററപ്പെടുന്നത്.

"കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി വരുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൈകൾ തെററായ പ്രവൃത്തികളിൽ അശുദ്ധമായവയായി, കാണപ്പെടരുതെ. ആത്മീയ സൗന്ദര്യത്തെ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുണമെ."

x x x

വെള്ളി 3: 1—13

സഭയിലെശുശ്രൂഷയ്ക്കായി എങ്ങനെയുള്ളവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കണം എന്ന് ഈ ഭാഗത്തു പറയുന്നു. എപ്പിസ്കോപ്പാ, കശ്ശീശാ, ശെമ്മാശ്ശൻ എന്നു മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളുള്ള ശുശ്രൂഷാസംഘരൂപം പ്രാപിച്ചു വരുന്നത് ഇടയലേഖനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ആദ്യ നൂററാണ്ടിന്റെ അവസാനമായപ്പോൾ അതു വ്യക്തമായി വികസിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ആന്തരികമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയല്ല പ്രധാനമായി ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യപ്രകാരം സാദ്ധ്യമായ തരത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി വേണം ശുശ്രൂഷകരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ എന്നു വി. പൗലോസ് പറയുന്നു. ("ഏകഭാര്യയുടെ ഭർത്താവ്" എന്നുള്ളതിനു കുടുംബജീവിതത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ എന്നോ, ഭാര്യയുടെ മരണശേഷം വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കാത്തവൻ എന്നോ അർത്ഥമാണ്").

സഭയിലുള്ള ശുശ്രൂഷകരുടെ സ്ഥിതി സഭയിലെ മററംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ സ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു സഭ പൊതുവെ അർഹിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ള ശുശ്രൂഷകർ മാത്രം അതിലുണ്ടാകും.

"ദൈവമെ, സത്യ വചനത്തെ ശരിയായി പഠിപ്പിക്കുന്നവരും അതിനെ അനുസരിക്കുന്നവരുമായ ശുശ്രൂഷക്കാരെ ഞങ്ങളുടെ സഭയിൽ എഴുന്നേൽപ്പിക്കണമേ".

x x x

ശനി 3: 14—16

വലിയ അർത്ഥമുള്ള ചെറിയ ഒരു ഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ വായനയ്ക്കുള്ളത്. ഓരോ ഇടവകയും ദൈവത്തിന്റെ ആലയമാകുന്ന സ

THE BANK OF NEW INDIA Ltd.
ASSURES
EFFICIENCY AND SAFETY
OFFERS
BANKING FACILITIES OF ALL KINDS
Chairman: K. GEORGE, B. A.
Other Directors:
Sri. E. J. Philipose B. A. B. L.
" P. T. Varughese,
" C. K. Therakath
" P. K. Chacko
" P. C. Kurian, M. A. B. L.,
General Manager: Sri. K. E. CHERIAN
H. O.
TRIVANDRUM-1.
BRANCHES:
17 in T. C. STATE

Thought for the week.

Resign every forbidden joy; restrain every wish that is not referred to His will; banish all eager desires, all anxiety. Desire only the will of God; seek Him alone, and you will find peace.

—F'enelo

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

നുകവും ക്രൂശും—ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

“ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ടു് എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു.”

(മത്താ 11. 29–30)

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ശരിയായ ചിത്രമാണ് ഈ വാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവു വരച്ചു കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു നമുക്കെല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ഒരു ചിത്രവുമാണ്. നുകം, കാളകൾ, കലപ്പ, കൃഷിക്കാരൻ. ഓരോന്നിന്റെയും സ്ഥാനവും ഓരോന്നും നിർവഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയും നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതവുമായി ഘടിപ്പിച്ചു ചിന്തിക്കാം. കൃഷിക്കാരൻ നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ. അദ്ദേഹം കാളകളുമായി വയലിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്നു, അവയുടെ ചുമലിൽ നുകംവെച്ചു് കലപ്പയോടു ബന്ധിച്ചശേഷം കലപ്പ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഉഴവു ആരംഭിക്കുന്നു. കലപ്പയുടെയും കാളകളുടേയും ഗതി നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കൃഷിക്കാരൻ തന്നെയാണ്. കാളകൾ അന്യോന്യവും കൃഷിക്കാരനോടും സഹകരിച്ചു വേലചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു് ആവശ്യവും സഹായകരവുമാണ് നുകം. നുകം കാളകളെ അന്യോന്യം ബന്ധിക്കുന്നതു കൂടാതെ കലപ്പവഴിയായി കാളകളെ കൃഷിക്കാരനോടും ബന്ധിക്കുന്നു. കാളകളുടെ ചുമതല കൃഷിക്കാരന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമായി പരിപൂർണ്ണ അനുസരണത്തോടുകൂടി വേല ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ കാളകൾമാത്രമല്ല വേലചെയ്യുന്നതു്; കൃഷിക്കാരനും അവയോടൊപ്പം വേലചെയ്യുന്നു.

പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ഉപമ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തെ ഒരു അടിമത്വമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നെന്നു തോന്നാം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ അല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സേവനം പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. എല്ലാ ഉപമകളും ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയോ ചില പ്രത്യേക പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയോ മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഉപമയുടെ വിശദാംശങ്ങളെ അപഗ്രന്ഥംചെയ്തു ഓരോന്നിനും അർത്ഥം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടാ. കാളകൾ വളരെ നാളത്തെ പതിവനുസരിച്ചു് യാന്ത്രികമായി ചെയ്യുന്ന വേല ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വമനസ്സാ സസന്തോഷം ചെയ്യുന്നു. കാളകൾ അന്ധമായ രീതിയിൽ അനുസരിക്കമാത്രം ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനി കർത്താവിന്റെ ഹിതമറിഞ്ഞു് അതിനെ സ്വന്ത ഹിതമാക്കി അനുവർത്തിക്കുന്നു. കാളകൾക്കു് കൃഷിക്കാരന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും നിയന്ത്രണവും മാത്രമെ അനുഭവപ്പെടുന്നുള്ളു. ക്രിസ്ത്യാനിക്കു കർത്താവുമായുള്ള അന്യോന്യ സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ സന്തോഷവും ശക്തിയും കൂടി അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ജീവിതത്തോടു മുഷിപ്പും വിരക്തിയും തോന്നുക സാധാരണമാണ്. ഒരേ ഒരു ജോലിതന്നെ ജീവിതം മുഴുവനും ചെയ്യേണ്ടിവരിക, ഒരേ പരിസരങ്ങളിൽ ആയുസ്സുമുഴുവനും കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരിക, യാതൊരു വിശ്രമവും വൈചിത്ര്യവും വിവിധത്വവുമില്ലാത്ത ദിനചര്യക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടിവരിക, ഇതെല്ലാം പലരുടേയും ജീവിതത്തെ മ്ളാനമാക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളാണ്. പലർക്കും ജീവിതം അനാകർഷകവും നിരർത്ഥകവുമായി തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും സംസർഗ്ഗവും നിരന്തരമായി അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ അനുഭവം ഇതിൽനിന്നു വിഭിന്നമാണ്. വേല ദൈവദത്തമാണെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യമുണ്ടായാൽ എന്നും ഒരേ വേല ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതിൽ മുഷിപ്പല്ല സന്തോഷമാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. നമ്മുടെ വേലയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കർത്താവാകയാൽ അതിന്റെ സാദ്ധ്യതകളേക്കുറിച്ചോ ഫലത്തേക്കുറിച്ചോ നമുക്കു് ഉൽക്കണ്ഠ ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. കർത്താവു നയിക്കുന്ന വഴിക്കു നാം മുമ്പോട്ടു പോയാൽ മാത്രം മതി.

“എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു.” ക്രിസ്തീയ ജീവിതമോ ക്രിസ്തീയ സേവനമോ ലഘുവാണെന്നു കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ജീവിതം ഭാരമേറിയതുതന്നെ ആണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ നുകം—നിയന്ത്രണം—സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ആ ഭാരം ലഘുവും സന്തോഷകരവുമായിത്തീരും. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നാം

ഭയുടെ വിഭാഗമാണ്. ഓരോ ഇടവകയും പ്രാദേശിക സഭയുടെ ബന്ധത്തിലും പ്രാദേശിക സഭ ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ആകമാന സഭയുടെ ബന്ധത്തിലും കഴിയേണ്ടതാണ്.

ഓരോ ഭവനത്തിലുള്ള സഭയും ഓരോ ഇടവകയോടും ചേർന്നിരിക്കണം. സഭയുടെ ഏറ്റം ചെറിയ ഘടകത്തിന്റെ സാക്ഷിയും പ്രവർത്തനവുമാണ് സഭയുടെ ചൈതന്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

16—ാം വാക്യം ആദിമസഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു ഗീതത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ചുരുക്കമായി അതിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാം ഭാഗമായിരിക്കുന്ന സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നതു് ഇവിടെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങളാണോ? നമ്മുടെ കുടുംബവും അതിലെ ഓരോ അംഗവും ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്ഥമാണോ?

“ദൈവമെ, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബവും സഭയും നിന്റെ സത്യങ്ങൾക്കുമാത്രം വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവരും മരിക്കുന്നവരുംആകുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു പ്രകാശവുംശക്തിയും നൽകണമേ”.

x x x

WAHT THE BIBLE TEACHES ABOUT WORK

Canon Alan Richardson, D. D.

It is some times said that the Bible teaches that work is a curse laid upon the human race as a punishment for disobedience: "In the sweat of thy face shalt thou eat bread" (Gen: 3: 19). If this statement were true, it might be claimed that this is the only biblical insight with which the unregenerate working man agrees at 7 o' clock on a Monday morning. But it is not true. The Book of Genesis does not teach that work is a curse. In the stories or parables of the Creation man is put into the world to be worker, before he has fallen from grace. he is placed in the garden "to dress it and to keep it" (Gen 2: 15). But the Bible does, of course, teach that the whole sphere of man's work, like every other aspect of his life, stands under the curse of sin. That for which man was created has become a burden. Work has become drudgery. What should have been a joyous co-operation of man with man for the benefit of all creation has become the sphere of bitter struggle and fratricidal rivalry. Man is expelled from the garden, and the ground is full of thorns and thistles (Gen 3: 17-19) Cain slays Abel and our brother's blood cries from the ground for vengeance (Gen 4)

Nevertheless' though work has lost its original joyous character, it remains a divine ordinance for human life. This is assured rather than argued in every part of the Bible. It appears in the Decalogue, not so much as a positive command, but as a statement of the inevitable order of things; "Six days shalt thou labour and do all thy work" (Exod. 20: 9). We need not understand these words in a woodenly literalistic way as a condemnation of "the five day week". Their intention is clear enough; and honest week work is the God—ordained duty of every man. Alike in the old Testament and in the New, the duty of work is taken for granted; "Go to the ant, thou sluggard; consider her ways and be wise" (Prov 6: 6). St. Paul rebukes the Thessalonians who considered that now that the New Age had arrived the ordinances of the old Dispensation no longer applied: "He that will not work, neither shall he eat". (ii Thes. 3:7-12). God's intention in the Creation must still be fulfilled, even though now because of sin men do not work from pure delight in obeying the will of God. They must work, even though now they do so only under the sanctions of hunger, of coercion, or from motives of profit or prestige. The field is cursed but the work must be done, until man returns to the dust from which he was taken.

Because the men of the Bible think of work as the will of God for human life, they never regard it as degrading. The Hebrew view is totally at variance with the Greek conception of work as beneath the dignity of gentlemen and fit only for slaves. Nor does the Bible romanticise work, as some modern writers have done. It nowhere speaks of work as "creative", nor does the Bible represent the divine image in man as consisting in man's creative capacity. Indeed, the biblical writers would shrink from the presumption of claiming that man's creative ability is in any way akin to God's creative power. The Bible does not refer at all to what we nowadays often call "creative work" the work of artists, craftsmen, writers, scientists, discoverers and so on. When the Bible speaks of work, it means ordinary everyday routine humdrum work, the work that never comes to an end, such as ploughing fields and gathering harvests, cooking food and sweeping rooms. It is this work which the Bible regards as honourable and not beneath the dignity of man. The later editors did not think it necessary to delete the story of Saul's ploughing with his oxen in order to enhance his royal dignity. (i. Sam. 11:5)

The New Testament writers show no special interest in the fact that the Lord Jesus had lived the life of a working man. It seems to occasion little surprise, and they draw no theological or sociological conclusions from it. After all, every Jewish rabbi was a working man, because the rabbis were not allowed to take any payment for their professional work. The fact that Jesus was a *tekton* (artisan possible carpenter) is mentioned quite incidently in the Gospel

---

വഹിക്കുന്ന ഭാരത്തിൽ ക്രിസ്തുവും പങ്കുകൊള്ളുന്നു. ആ അനുഭവമാണ് നമ്മുടെ ഭാരത്തെ ലഘൂകരിക്കുന്നതു്. കലപ്പയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈ ഉണ്ടെന്നുള്ള ചിന്ത നമുക്കു ധൈര്യവും ഉന്മേഷവും നൽകുന്നു.

“എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞ കർത്താവു തന്നെയാണ് വേറൊരവസരത്തിൽ “ആരെങ്കിലും എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു് തന്റെ ക്രൂശെടുത്തുകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ” എന്നു കല്പിച്ചതു്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനു പല വശങ്ങളുണ്ടു്. അതിനു ലഘുവായ ഒരു വശവും ഭാരമേറിയ മറ്റൊരു വശവും ഉണ്ടു്. നുകം “ഏൽക്കുക” എന്നുള്ളതിനും ക്രൂശ് “എടുക്കുക” എന്നുള്ളതിനും ഒരേ ഒരു പദമാണ് ഇംഗ്ലീഷിലും മൂലഭാഷയായ ഗ്രീക്കിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. രണ്ടും—നുകവും ക്രൂശും—നാം സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കേണ്ടവയാണ്. നുകത്തോടു കലപ്പ യോജിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു് ക്രൂശു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ നുകവും ക്രൂശും ഒന്നുതന്നെയാണ്. കർത്താവിന്റെ നുകം നാം സ്വീകരിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നാം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഷ്ടതകളും പ്രയാസങ്ങളും ഭാരമേറിയ നമ്മുടെ വേലയുമെല്ലാം ഇമ്പകരമായിത്തീരുന്നു. ഇതാണ് ക്രിസ്തീയ അനുഭവം. ഓരോ ദിവസത്തിന്റേയും ആരംഭത്തിൽ അന്നത്തെ നമ്മുടെ ജീവിതവും വേലയും ഒരു പുതിയ ദാനമെന്നവണ്ണം കർത്താവിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുകയും കർത്താവിനോടുകൂടി അവയിൽ പ്രവേശിച്ചു് തന്റെ ശക്തിയിൽ ആശ്രയിച്ചും തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സന്തോഷവും സമാധാനവും കണ്ടെത്തിയും മുമ്പോട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന അനുഭവം നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാകുവാൻ ദൈവം സഹായിക്കട്ടെ.

—o—

.M Reg: No. 5286. Licence No. 98.

ചർച്ചുവീക്കിലി

story; the word occurs only as disparaging remark on the lips of the unwelcoming villagers of Jesus's home country (Mark 6:3). No conclusions are drawn concerning the dignity of labour, and the Lord's example as a craftsman is nowhere commended t[illegible] Christian workers as a pattern to [illegible]itiated. In the Epistles Christia[illegible]ves are bidden to follow the example of the patient suffering of the Messiah, but they are not told to copy the virtues of the Good Carpenter. This, ofcourse is no reason why we should fail to see the significance of the fact that God, when he most wonderfully and humbly chose to be made man, was incarnate in the person not of a king or a ruler or a philosopher or a priest but in that of a village workman. Such a truth cannot be without significence for Christian faith and life. But the New Testament writers do not take notice of it. They pass over in complete silence the years during which our Lord worked in Nazerth as an artisan. For then *the* work of Jesus is not his work as craftsman, but his work as the redeemer of the world. The work which God had given him to do was the work of the world's salvation. (John 4: 34, 17:4 etc.), the work was established on the cross with the cry *tetetestai* ("It is finished") John 19:30).

In the same kind of way the New Testament writers are not so much interested in the work by which Christian believers earn their daily bread as in the work which they do for the Gospel's sake, the work of preaching and teaching and caring for the flock of Christ. In fact, the word "work" as we find it in the New Testament, is used metaphorically in the great majority of instances. It refers to the "work" of Christians as labourers in God's harvest of the world, their work as sowers of the word, as planters, husbandsmen and reapers (i. Cor. 3:9; ii. Cor. 6:1; John 4:35-38 etc.) In this work all Christains are expected to engage as "felloworkers with God". Thus the proper "work" of Christians is not for the New Testament writers their secular employment, but their service in the furtherance of the Gospel; the word work is almost always used in a technical—theological sense and not In its liberal meaning. [illegible] Christ's proper work was not his work as a carpenter, so also the proper work of Christians is not their secular employment. Paul and Aquilla and priscilla might continue to earn their livelihood as tent-makers (Acts 18:3) but their Christian work is not the task of earning their daily bread. The Christian disciple must be ready to forsake his earthly employment for the work of the Kingdom of God, like those original apostles who left their nets and followed Christ.

Hence, as we might expect, the word 'vocation' in its biblical sense never refers to a mans' earthly calling, his profession or occupation; it means God's call to repentance and faith and to the life of service within the redeemed community. We cannot with propriety speak of God's calling a man to be a doctor or a schoolmaster or an engineer. God's calls to fellowship with himself in Christ's body, the church God's *Klesis* brings his *ekkletoi* into his *ekklesia*. This vocation or calling comes to every Christian, and thus he becomes a layman, or member of the *laos* (people) of God. This basic New Testament truth has been sadly observed by the common practice of speaking of God's call to the ministry as if the Church cansisted of clergy and 'ministers' only. In theNew Testament vocatin means Gods call to membership of the laity the *laos* of God; and it means nothing else. God calls men (laymen) into membership of his Church, and therefore to a life of of ministry (diakonia), and every layman or member of the *laos* is endowed with a special gift (charisma) of the Holy spirit which enables him to perform his allotted ministry in the total ministry of Christ's body (1 Cor 12.). The division of the Church of *laos* of of God into "professional" Christians, called clergy or ministers, and non professional Christians, called "laymen", is one of the most serious distortions of New Testament teaching which has ever appeared in Christian history. And it is almost universal throught the Christian world. A layman in the apastolic Church was one who had responded to God's call (vocation) and who had been baptised into Christ's body being there by duty commissioned to under take his appointed ministry in the work of furthering the Gospel. A layman to day is all too frequently one who takes little active part in the furtherance of Gospel beyond subscribing to Church funds and thus maintaining a professional ministry which relives him of the duty of actively ministering the Gospel.

The New Testament teaches that all the members of Christ's Church are lay men, including apostles, bishops (over seers)presbyters and deacons, and all must exercise their function or ministry as the different organs or members of the one body. There is, ofcourse, difference of function with in the total ministry of the Church, for not all the members of the body have the same office; but there can be no division along the lives of "professional" and amateur". (To be continued) Address given at the Evanston assembly of The world council of Churches.

സഭാ കലണ്ടർ

1956 സെപ്റ്റംബർ

23—ഞായർ സ്ലീബായുടെ ശേഷം 2
24—തിങ്കൾ ദീമോത്തിന്റെ ഓർമ്മ
25—ചൊവ്വാ
26—ബുധൻ കാർത്തേജിലെ കുപ്രിയാനോസ് (258 A.D.)
27—വ്യാഴം
28—വെള്ളി
29—ശനി

ഇടവകപ്രബോധിനി

സെക്കൻഡരാബാദ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയ്ക്കുവേണ്ടി വികാരി റവ. ഫാദർ. തോമസ് മുത്തേടം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഇടവകപ്രബോധിനി മാസികയുടെ പ്രഥമ ലക്കം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇടവക സംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

Printed and Published by N. M. Abraham B. A., at the Malayala Manorama Press, Kottayam.